
KULTURA BEZ BARIER

Mężczyzna z żółtą rękawiczką

Autorem obrazu jest prawdopodobnie David Bailly – egzemplarz wilanowski uważa się za replikę autorską namalowaną w Leydzie w latach 40. XVII w.

Obraz przedstawia zrównoważony w wyrazie autoportret malarza. Na obrazie mistrzowsko zostały rozmieszczone akcenty barwne – ciemna tonacja tła i stroju (oliwkowa i czarna), zestawiona z bielą kołnierza, mankietu koszuli i żółtą rękawiczką. Uwaga widza skupia się na poważnej twarzy, a zwłaszcza na oczach. Dla Davida Bailly ten autoportret musiał mieć duże znaczenie, skoro w 1651 r. umieścił go w niezwyklej kompozycji, będącej podwójnym autoportretem artysty i jednocześnie alegorią vanitas. Na pierwszym planie z lewej przedstawił siebie jako młodzieńca siedzącego przy stole, na którym w pozornym nieładzie rozmieszczono różne przedmioty – emblematy vanitas, m.in. czaszkę, sznury pereł, rzeźby, księgę, fajkę, listy, wazon z kwiatami oraz obrazy (jeden to portret młodej kobiety – może personifikacja samej marności). Malarz zabawił się z widzem, łudząc go, że tak wygląda teraz autor obrazu. Ten przystojny młodzieniec trzyma malsztok (taki jak na autoportrecie Rembrandta z pudlem) – patyk służący do podpierania ręki, atrybut zawodu malarza, oraz swój portret w starszym wieku (owal wpisany w prostokąt).

W momencie powstania alegorii malarz miał ok. 67 lat. Na kawałku papieru zwisającym ze stołu widzimy podpis, datę i refleksyjną sentencję napisaną po łacinie, która oznacza: „Marność nad marnościami i wszystko marność”.